

**Arnoldi Corvini â Belderen, Batavi, Jcti quondam
Consummatissimi, Consilarii Electoralis & Professoris
Moguntini Publici, &c. Tractatus Geminus De Personis
Atque Beneficiis Ecclesiasticis Sive ...**

opus posthumum, diu desideratum, nunc demum excusum, & indice
locupletissimo instructum

De beneficiis ecclesiasticis

Corvinus van Beldern, Arnold

Francofurti ad Moenum, 1708

VD18 10184902

De Corporis Integritate. Tit. 4

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62028)

de benefic. cap. 13. num. 28. Sylvest. d. loc. Garcias. d. loco, num. 59. cum
seqq.

20 Debet hæc dispensatio fieri expressè; *Gloss. c. un. verbo dispensari
de atate & qualitat. ordinand.* & ab eo qui dispensandi habet auctoritatem
c. fin. de schismat. Nec sufficit collationem fieri ab eo qui dispensare po-
test cum indigno proviso; nisi etiam in actu collationis fiat expressè dis-
pensationis memoria. *ut in c. diversis fallacis. 5. de Cleric. conjug. can.
qui in aliquo. dist. 51. can. quicumq. in fin. dist. 81. Petr. Gregor. d. loc. ca.
ca. fin. Franc. in c. 2. de filiis Presbyr. in 6. Rota decis. 3. eod. tit. Pano.
decis. 101.*

Habita censetur, si causâ impeditenti fuit proposita, & mino-
minus actus peractus. *can. Clerico tacente. dist. 50. can. pro utilitate. 1.
qu. 1. Petr. Gregor. d. loco. vid. Garcias d. loco, num. 72. cum multis seqq.*

TITULUS IV.

De Corporis Integritate.

SUMMARI A.

1. In beneficiandis deside-
ratur corporis integri-
tas: sed qualis.	7. Originis.
2. Adhibenda hic tempera-
menta tria.	8. Perstringitur Caro
muel.
3. Sententia Interpretum
quoad primum.	9. An cum se ipsum ca-
strante possit dispensari.
4. Quoad secundum.	10. Quid si mutilatio non
impediat Ordinis Sacro-
dotalis functionem.
5. Exceptio.	
6. Fit mentio alicujus Le-	

Corvin
De Pers
et Benef. Ec

G

32

In his, quibus Beneficia conferuntur, desideratur Corporis integritas: non solum ut eorum corpus non sit obnoxium servituti: tot. tit. de serv. non ordinand. vid. Tractat. nostr. de person. Ecclesiast. tit. 20. lib. 2. de vinc. person. imped. non ordin. sed etiam ut defectu membrorum minus aliquid non habeant. can. qui in aliquo. dist. 51. tot. dist. 55. c. 1. cum seqq. de corpore vitiat. Quem titul. vid. in d. Tract. nostro.

Temperamenta tamen hic adhibenda tria: Putat; Si defectus non sit in magnis membris: Si non sponte quis, sed casu aliquo, dum non dat operam rei illicitae fuerit corpore mutilatus; Si mutilatio non impediatur Ordinis Sacerdotalis functionem.

Quoad primum: Interpretes in c. fin. eod. magna membra appellant oculum, pedes, nasum, manum alterutram. Quorum amissio impedit promovendum. can. ult. dist. 55. Dispensationi tamen Pontificis, can. non confidat. dist. 50. si suffragentur mutilato vita & mores & alia quae Sacerdotem commendant; can. pen. & ult. eod. hic locus. De quo casu intelligendus canon. si quis oculo. 56. Apostol.

Quoad secundum: Certum est spontanea virilium exsectionem & violentam elusionem corpori factam arcere ab ordinibus & beneficiis; c. 1. c. penitentes. c. si quis. c. hi qui. c. qui partem. c. lator. cum aliis. dist. 55. c. 1. cum seqq. de corpore vitiat. Villadiego. de irregular. cap. 11. de corp. vitiat. Duaren. de benef. lib. 4. cap. 3. Corraf. Sim. tract. part. 3. cap. 6. Covarruv. in Clem. de furiosus. 1. parte. in initio. ex num. 5. etiam si mutilantis culpa non sit notoria. Gloss. in c. fin. eod. Villadiego. d. loco. Toletus in Summa. lib. 1. cap. 63. Molina de just. & jure tract. 3. disput. 67. num. 8. Nam d. can. qui partem. & d. c. 1. non fundantur in culpa & delicti notorietae, sed in excessu & savitia, quam in se exercuit: fac. d. can. hi qui can. se pro aegritudine. dist. 55.

Non tamen arcentur, qui non sua sponte, sed casu, aut in cunabulis, aut per vim seu insidias hominum, aut aegritudinem secti aut mutilati sunt. c. ex parte. 1. & 2. c. fin. eod. can. qui partem. can. eunuchus. c. si quis a Medicis. can. si quis pro aegritudine. can. precepta. §. 1. d. dist. 55. c. 1. eod. Synodus Nicæna I. dicit; Si quis a Medicis propter languorem excisus,

[P] 2

excisus,

QUIS
OMNIS
CELESTIA

IV.

excisus, aut à barbaris excisus est, maneat in Clero: si quis autem sanus se ipsum abscidit, hunc & in Clero constitutum abstinere convenit, & dicitur nullum talium promoveri.

6 Huius Canonis vigore olim Leontius ille gradu Presbyterii fuerat dejectus, qui postea favore Arianorum cathedram occupavit Antiochenam. De quo videri potest D. Athanasius epist. ad Solitarium in tam agent. & ex ipso Theodoretus lib. 2. histor. Eccles. cap. 19. aliarum & Socrates lib. 2. histor. Eccles. cap. 26. ubi ait; *Leontius Antiochenus unquam Ecclesie Presulerat, qui cum Presbyter esset, dignitate privatus fuerat, eo quod mulieri Eustolix commoratus, & turpem suspensionem acciderat, genitalia membra ipse sibi excidisset.*

7 Ante dictum Nicænum canonem Origenes, existimans se Deo prestare obsequium, seipsum castravit; Ejus tamen ausum inter veteres nullus, nisi forte pretextu ignorantie, excusare tentavit. Velipianus ait de ipso D. Hieronymus epist. 65. cap. 3. *in tantum fugit, ut zelum Dei sed non secundum scientiam, ferro truncaret genitalia.* Eusebius Cæsariensis lib. 6. Eccles. hist. cap. 8. Zelum quidem hominis laudat, sed venili audacia imperitiæ que facinus ipsum adscribit. Facit idem Neophorus lib. 5. hist. Eccles. cap. 8. Non excusat illum, sed stultitiam arguit Hesselius in explic. Decalogi. cap. 163. Reprehendunt illum D. Bellarmus lib. de vera virginitate. Ambrosius lib. de Viduis. Eum enim quædam clas homicidas appellant canones 22. & 23. Apostol. Quorum præceptum ait: *Si quis abscidit semetipsum, id est, si quis amputavit sibi virilia, non fiat Clericus: quia sui ipsius homicida est, & Dei officii inimicus.* Alibi subdit: *Si quis cum Clericus fuerit, absciderit semetipsum, omnia dimitatur: quia suus est homicida.*

8 Quæ ergo fronte audet Caramuel in Theol. Fundam. num. 115 edis. Francos. asserere, quem se posse castrare propter vitam æternam? Qua fronte exemplum Origenis adducere?

9 Possè tamen cum eo dispensari, qui existimans se Deo prestare obsequium, virilia sibi excindi curavit: dicit cap. significavit. 4. de corp. ord. riat ordinand. ubi Gloss. Quoniam simplicitati & ignorantie facillime venia tribuitur; c. cum universorum. de rer. permut. Et bona intentio excusat

Corvin
De Perso
et Benef. Ec

G

32

factum malum. *can. dixit. & ibi Gloss. fin. 32. qu. 4. Vivian. in rati-*
onal. furis Pontif. d. c. significavit.

Poterit etiam cum eo dispensari, qui cum rei illicitæ operam daret,
vulnus reportavit, puta amisit digiti partem in duello. *c. 1. eod.* Quia
amissio partis digiti est deformitas modica; *Gloss. in c. fin. eod.* nec ge-
nerat scandalum. *d. c. fin. Vivian. d. loc. ad c. 1.*

Quod si mutilatio membri sit ejusmodi, ut functionem impediatur
Sacerdotalem, tunc non admittitur dispensatio; veluti si pollex sit ab-
scissus, qui ad frangendam sacram Eucharistiam est necessarius. *d. c. fin.*
& c. 2. de Clerico agrot. vel debilit. vid. can. qui vero. 77. Apost.

TITULUS V.

De Morbis Corporis.

SUMMARI A.

- 1. *Quis morbus corporis 3. An furor.*
- impediat promotionem 4. An mania.*
- ad Beneficia: An Co. 5. Quid de hoc morbo cor-*
- mitialis.*
- 2. *An similis.*
- reptis statuerit Conci-*
- lium Carthaginense IV.*

Qui gravi morbo laborans, ob quem obeundo sacro muneri
minus sunt idonei, non censentur beneficiorum capaces,
qualicumque præditi sint eruditione, morum probitate, ali-
isque animi dotibus. *c. cum inter canonicos. 21. de elect.* Quid
tamen si morbo comitiali, quem Græci *Ἐπιληψία* vocant, corripian-
tur? Certe cum subito concidant, eorum ex ore moveantur, ut inquit
Celsus, cum membrorum ac nervorum distentione, spumæ, ad rem di-
vinitam in Ecclesia faciendam non sunt judicandi utiles. *can. communi-*
ter. can. usq. adeo. dist. 33.

Idemque de aliis hujusmodi morbis est statuendum. *vid. Tract. 2*

[P] 3

no-

QUIS
MORBUS
CELESTIUM

V.